Dosarul nr. 1-27/2025 (1-25026007-38-1-27022025)

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

13 noiembrie 2025 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

Instanţa în următoarea componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecător Eugeniu Russ

Grefierilor Natalia Catarău
Corina Cebotari
Doina Condrea

Cu participarea:

Procurorului Vladimir Erhan

Părţii vătămate Zinaida Popa

Avocatului Ion Șova

Inculpatului Ivan Ceban

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Ceban Ivan Valerii, născut la *****, domiciliat în s. Olișcani raionul Șoldănești, cet. al R. Moldova, studii medii, supus militar, necăsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior nu a fost judecat, IDNP *****„

în comiterea infracțiuni prevăzute de articolul 186 alin. (2) lit.c) Cod penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzelor: 27 februarie 2025 – 13 noiembrie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Ceban Ivan Valerii**, în perioada de timp 26 ianuarie 2025 – 29 ianuarie 2025, data și ora concret este imposibil de stabilit, aflându-se în s. Olișcani raionul Șoldănești, având scop de profit și intenția de a sustrage bunurile altei persoane pe ascuns, a pătruns în gospodăria cet. Popa Zinaida amplasată în s. Olișcani raionul Șoldănești, de unde a sustras pe ascuns: patru lanțuri pentru motoferăstrău, două la prețul de 100 lei bucata și două la prețul de 200 le bucata în sumă de 600 lei; patru șine ghidaj pentru motoferăstrău, două la preț de 100 lei bucățita și două la preț de 200 lei bucata, în sumă de 600 lei; un motoferăstrău de model ” Taiga 5800 PRO” de culoare morcoviei la preț de 2500 lei; un motoferăstrău de model ” Siberia” de culoare albastră combinat cu morcoviu, la preț de 2000 lei; un polizor unghiular de culoare albastră la preț de 1000 lei; un polizor pentru șlefuire/ascuțire de culoare alabastru la preț de 500 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială în sumă totală de 7500 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Ceban Ivan Valerii au fost încadrate juridic conform art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, *Furt, adică sustragerea bunurilor altei persoane, săvârşită, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.*

Privind procedura.

2.1. În continuare, în ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ceban Ivan Valerii a înaintat o cerere şi semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea fiecărui caz în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate fapta indicată în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiuni incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cereri întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Ion Șova, care acționează în interesele inculpatului Ceban Ivan Valerii, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat în ședință de judecată au considerat posibil admiterea cereri şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Ceban Ivan Valerii din cererea întocmită este autentică, susţinută de acesta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaşte fapta incriminată lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Ceban Ivan Valerii cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cereri înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să

agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzatului a fost just încadrată conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat cerere autentică în acest sens, a susţinut-o în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

3.1. Inculpatul ***Ceban Ivan Valerii***, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că data și luna nu o ține minte, dar în anul 2025, afară era frig, era în stare de ebrietate, a pătruns în gospodăria doamnei Popa Zinaida și de unde a sustras toate bunurile indicat eîn rechizitoriu. De cele comise se căiește sincer.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptei.

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Ceban Ivan Valerii a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art.93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.2. *Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Ceban Ivan Valerii își recunoaște vina în comiterea infracțiuni imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiuni, după cum urmează:*

- Declarațiile părții vătămate Popa Zinaida oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, la data de 29.01.2024, în jurul orelor 08.00, soțul său Taban Slavic, a mers pentru a îngriji la animale, intrând în încăperea destinat pentru păstrarea hranei pentru animale și instrumente, a observat că lipsesc mai multe bunuri, acesta a intrat în domiciliu și mi-a comunicat că lipsesc două motoferăstrău. Verificînd mai bine, a depistat că lipsesc: patru lanțuri de la motoferăstrău, două mai mici la preț de 100 lei bucată, toate la 200 lei și două mai mari la preț de 200 lei bucata, toate la 400 lei, patru sine ghidaj pentru motoferăstrău, două mai mici fiecare la preț de 100 lei, toate la preț de 200 lei și două mai mari, fiecare la preț de 200 lei bucată toate la preț de 400 lei, două motoferăstraie unu de

model „ Taiga’’ de culoare morcovie, la preț de 2500 lei și unul de model „Siberia’’ de culoare albastră combinată cu morcoviu la un preț de 2000 lei, un polizor unghiular mic de culoare albastră model nul cunosc la preț de 1000 lei, un polizor pentru șlefuire/ascuțire de culoare albastră la un preț de 500 lei. Soțul nu încuie poarta, deoarece niciodată nu s-a întâmplat ca să intre la ei cineva în curte fără permisiune, la ei în vizită deseori venea cet. Ceban Ivan locuitor al s. Olișcani r-nul Șoldănești, acesta consuma băuturi alcoolice împreună cu soțul și deseori îi zice că o să-i fure calul. Nu a tras atenție la vorbele lui din motiv că acesta era în stare de ebrietate, și credea că glumește, în momentul când soțul i-a comunicat că au dispărut bunurile menționate, s-a gândit că ar putea fii luate de către cet. Ceban Ivan. Soțul său a mers la cet. Ion Garabajiu, deoarece Ceban Ivan deseori mergea la acesta și consumau băuturi alcoolice împreună, din discuțiile cu soțul, acesta i-a comunicat că când a ajuns la cet. Garabajiu Ion, Ceban Ivan nu era acolo. Soțul i-a comunicat lui Garabajiu Ion, precum că cineva iar furat bunurile descrise mai sus, ultimul i-a comunic soțului său, că la data de 27.01.2025 seara, la el la domiciliu a venit cet. Ceban Ivan și i-a comunicat că a pus în podul casei ceva. Întrebându-l ce a pus, cet. Ceban Ion a comunica a pus două motoferăstraie și un polizor, însă de unde li-a luat nu i-a comunicat. După ce, soțul s-a ridicat în pod și a văzut un sac alb în interiorul căruia se aflau cele două motoferăstraie și polizorul, după care li-a luat și lea adus acasă. La data de 30.01.2025,la domiciliu a veni cet. Cebat Ivan, ea l-a invitat în casă, unde accesata a recunoscut că a sustras bunurile date și a rugat-o ca să-și retrag plângerea de la poliție unde ea categoric a refuzat acesta lucru, întrebându-l pe acesta unde a dus polizorul ughilor, sinele de ghidaj pentru motoferăstrău și lanțurile. Acesta a comunicat că era în stare de ebrietate și nu ține minte unde li-a pus, după care acesta a plecat, a doua zi a telefonat-o mătușa sa Dămășcan Claudea care i-a zic ca îi dă suma de 3000 lei pentru a-l ierta pe nepotul său cet. Ceban Ivan și să-și retrag plângerea, ea la fel a refuzat (f.d.35);

- ***Declarațiile martorului Taban Veaceslav*** oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, La data de 29.01.2025, dimineața a mers afară pentru a îngriji la animale, intrând în încăperea unde ține hrana pentru animale, a observat că lipsesc două motoferăstraie, a mers în casă și i-a comunicat soției sale Zinaida. Verificînd împreună cu soția, a depistat că lipsesc: patru lanțuri de la motoferăstrău, două mai mici și două mai mari, patru sine ghidaj pentru motoferăstrău, două mai mici și două mai mari, două motoferăstraie unu de model „ Taiga’’ de culoare morcovie, și unul de model „Siberia’’ de culoare albastră combinată cu morcoviu, un polizor unghiular mic de culoare albastră model nul cunosc, un polizor pentru șlefuire/ascuțire de culoare albastră. Ei sau gândit că bunurile puteau fii sustrase de către cet. Ceban Ivan, deoarece astea deseori venea la el și serveau câte un pahar de vin. Uneori mergeau împreună la pădure la lucru, într-o seară acesta fiind în stare de ebrietate i-a comunicat că o să îi fure calul, el și soția nu am tras importanță vorbelor sale deoarece era servit și i-au părut că acesta glumește. El s-a deplasat la domiciliul cet. Garabajiu Ion, deoarece Ceban Ivan deseori mergea acolo și serveau împreună băuturi alcoolice, ajungând la el ultimul nu era. Ion l-a întrebat pentru ce îl caut pe acesta, el i-a povestit cele întâmplate. Acesta i-a comunicat că, la data de 27.01.2025 la domiciliu, a venit cet. Ceban Ivan, a intrat în casa și i-a zis, ca a pus ceva în pod, întrebându-l ce a pus acesta a comunicat ca a pus două drujbe și un polizor, de unde acesta li-a luat nu a comunicat. El s-a urcat în pod și a observat un sac de culoare albă, în interiorul căruia se afla cele două drujbe și polizorul, după care le-a luat și le-a dus la domiciliu. A doua zi la data de 30.01.2025.

Seara la ei la domiciliu a venit cet. Ceban Ivan, soția la invitat pe acesta în casă, Ivan a recunoscut că a sustras bunurile și s-a cerut scuză de la ei și a rugat-o pe Zinaida să retragă plângerea de la poliție, însă soția a refuzat. L-au întrebat pe acesta unde este polizorul ughilor, sinele de ghidaj pentru motoferăstrău și lanțurile, acesta a comunicat că era în stare de ebrietate și nu ține minte unde li-a pus, după care acesta a plecat, a doua zi, pe soția a telefonat-o mătușa lui Ceban Ivan, Dămășcan Claudea, care i-a zis că îi dă soție sale suma de 3000 lei pentru a-l ierta pe nepotul său și să-și retragă plângerea, soția la fel a refuzat (f.d.39);

- ***Declarațiile martorului Garabagiu Ion*** oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, la data de 27.01.2025, seara ora exactă nu și-o amintește, la el la domiciliu, a venit cet. Ceban Ivan loc. s. Olișcani r-nul Șoldănești, care a intrat în casă și i-a zis „ Vărul eu ți-am pus ceva în pod ”, după ce, împreună au servit o sticlă de vin, în timp ce stăteau la masă, l-a întrebat pe Ceban Ivan ce a pus în pod, ultimul a comunicat că a pus două drujbe și un polizor. Întrebându-l, de unde li-a luat, acesta nu i-a comunicat, după care acesta a plecat. La data de 29.01.2025, la el la domiciliu a venit cet. Taban Veaceslav, care i-a comunicat că cineva i-ar fii sustras două drujbe, iar în comiterea furtului îl bănuiește pe cet. Ceban Ivan, după ce, și-a adus aminte că Ceban Ivan i-a comunicat că a pus în pod două drujbe. I-a comunicat lui Veaceslav, ultimul s-a ridicat în pod și a depistat drujbele și polizorul care îi aparțin lui, după care a plecat la domiciliul său (f.d.38);

- ***prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 29 ianuarie 2025***, conform căruia, a fost examinat locul comiterii infracțiunii și anume gospodăria cet.Popa Zinaida , amplasată în s. Olișcani raionul Șoldănești, în cadrul căreia a fost depistate: un motoferăstrău de model ” Taiga” de culoare morcovie, un motoferăstrău de model ” Siberia” de culoare albastră combinat cu morcoviu, un polizor pentru șlefuire/ascuțire de culoare alabastru, care au fost sustrase din gospodăria menționată și ulterior au restituite părții vătămate de către învinuitul Ceban Ivan. (f.d.7-10)

- ***prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 29 ianuarie 2025***, conform căruia, a fost examinată gospodăria cet. Ceban Ivan, amplasată în s. Olișcani raionul Șoldănești, în cadrul căreia a fost depistată și ridicată: o șină ghidaj pentru motoferăstrău cu inscripția ” Worker”. (f.d.11-13)

- prin procesul verbal de examinare a obiectelor din 17 februarie 2025, conform căruia, a fost examinate: un motoferăstrău de model ” Taiga 5800 PRO” de culoare morcovie, depistat și ridicat la 29 ianuarie 2025, din gospodăria cet.Popa Zinaida, care au fost sustrase din gospodăria menționată și ulterior au restituite părții vătămate de către învinuitul Ceban Ivan . (f.d.14-16)

- prin procesul verbal de examinare a obiectelor din 17 februarie 2025, conform căruia, a fost examinate: un motoferăstrău de model ” Siberia ” de culoare albastră combinat cu morcoviu , depistat și ridicat la 29 ianuarie 2025, din gospodăria cet.Popa Zinaida, care au fost sustrase din gospodăria menționată și ulterior au restituite părții vătămate de către învinuitul Ceban Ivan . (f.d.17-19)

- prin procesul verbal de examinare a obiectelor din 17 februarie 2025, conform căruia, a fost examinată: o șină ghidaj pentru motoferăstrău cu inscripția ” Worker”, depistat și ridicat la 29 ianuarie 2025, din gospodăria cet. Ceban Ivan, amplasată în s.Olișcani raionul Șoldănești. (f.d.20)

- ***prin procesul verbal de examinare a obiectelor din 17 februarie 2025***, conform căruia, a fost examinate: un polizor pentru șlefuire/ascuțire de culoare alabastru, depistat și ridicat la 29 ianuarie 2025, din gospodăria cet.Popa Zinaida, care au fost sustrase din gospodăria menționată și ulterior au restituite părții vătămate de către învinuitul Ceban Ivan . (f.d.22-23).

4.3. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi celelalte materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

4.4. În subsidiar, instanţa reţine faptul că însăşi inculpatul Ceban Ivan Valerii a recunoscut vina şi acţiunile incriminate, iar mai mult a acceptat şi a confirmat în detaliu referitor despre bunurile care le-a sustras, locul şi timpul acestor fapte, care corespund celor invocate de partea vătămată şi martor, într-un mod în care doar un făptuitor adevărat poate cunoaște.

Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptei infracţionale de către inculpat, acesta a recunoscut vinovăţia în comiterea acestei fapte şi a oferit declaraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţa acestor speţe, informaţia obţinută şi furnizată de Ceban Ivan Valerii este aceiaşi cu cea stabilită de instanţă, nu afectează esenţial probatoriul în ambele cauze penale, ci *a contrario* demonstrează suplimentar cert fapta incriminată acestuia, care au fost demonstrate prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de Ceban Ivan Valerii, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptei infracţiunii, certitudinea comiterii acestea nemijlocit de către persoana acuzată şi săvârşirea cu vinovăţie.

Or, acesta atât în şedinţă de judecată, cât şi la urmărirea penală şi-a menţinut această poziţie consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată fapta comisă de el şi a acceptat să relateze despre modul comiterii în detalii aprofundate sau timpul săvârşirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaşte evenimentele.

Mai mult ca atât, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie, pe care ultimul le-a recunoscut, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

4.5. În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanţelor de punere sub învinuire şi a rechizitoriilor, acţiunile lui Ceban Ivan Valerii au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

4.6. În concordanţă cu declaraţiile inculpatului, instanţa mai reţine faptul că acestea coroborează integral cu probele administrare la faza urmăririi penale, demonstrând caracterul veridic al informaţiei constatate, inclusiv la faza urmăririi penale, unde tot a recunoscut vina, unde inculpatul a iterat detalii comiterea infracțiuni incriminate.

4.7. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al

aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaşte în totalitate fapta indicată în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

4.8. ***Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal***, instanţa statuează că, în mod evident s-au constatat faptele prejudiciabile prin care s-a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii incriminate, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile de către partea vătămată Popa Zinaida.

La fel, *obiectul material* al infracţiunilor prevăzute de art. 186 din Codul penal, îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor în fiecare caz incriminat acestuia.

Respectiv, în cadrul cauzelor penale s-a confirmat proveniența bunurilor de la partea vătămată, precum şi de către inculpat, care personal a confirmat calitatea obiectelor dobândite, fiind audiat în faza judecării cauzei, precum și a recunoscut vinovăţia în săvârşirea infracţiunide furt, oferind detalii în acest sens în şedinţă de judecată.

În subsidiar, instanţa mai concretizează că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul civil (*art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002)*, *bunurile* care nu sunt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv *banii*, sânt considerate *bunuri mobile*, iar conform art. 455 din Codul civil *(art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002)*, prin *bunuri* se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Prin urmare, toate obiectele sustrase de inculpat, deţin o valoare anumită, reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privința căruia victimele își exercitau dreptul de proprietate și posesie, fiind de altfel bunuri mobile, care în rezultat şi constituie obiectul material al infracțiuni incriminate, cu excepţia cazului de violare de domiciliu.

Analizând *latura obiectivă* a componențelor de infracțiune incriminată lui Ceban Ivan Valerii, instanța de judecată subliniază că în situaţia incriminării faptei în temeiul art. 186 din Codul penal, aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile şi d) modul ascuns.

Instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care prespune de fiecare dată trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă luarea bunurilor.

Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe administrate la urmărirea penală, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de bunurile sustrase de către inculpat, pe care ulterior ultimul le-a utilizat după propria dorinţă şi conform propriei convingeri, adică le-a păstrat sau le-a utilizat în scopul sporirii propriului patrimoniu, circumstanţe de fapt confirmate în şedinţă de judecată de inculpat.

Ilegalitatea acţiunilor acestora şi gratuitatea luării bunurilor sustrase s-au manifestat prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către partea vătămată, exprimată în declaraţiile acestora la urmărirea penală, recunoscute de inculpat prin cererea de examinare a cauzei în procedură simplificată, ce denotă că acesta a acţionat intenţionat cu scopul de a sustrage bunurile ce aparţin părți vătămate, de a dispune definitiv de acestea şi nicidecum în scopul unei folosinţe temporare eventual.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părţii vătămate este direct proporţională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitorului.

În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepţia valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie nişte *„beneficii prezumate”* pentru victime, ci se aflau în posesia reală a ultimilor la momentul săvârşirii fiecărei infracţiuni, ce indică direct spre cauzarea unui *„prejudiciu patrimonial efectiv”* părţii vătămate, indiferent de restituirea ulterioară a prejudiciului sub aspect civil.

De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta şi luarea ilegală şi gratuită.

Cu alte cuvinte, instanţa reţine că anume trecerea bunurilor în stăpânirea reală a inculpatului a creat un gol în sfera patrimonială a părţi vătămate, ceea ce semnifică efectul acestei legături de cauzalitate.

Stabilirea modului ascuns în cazurile incriminării componenţei prevăzute la art. 186 din Codul penal, în opinia instanţei a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât şi obiectiv în toate speţele deduse judecării şi s-a realizat în opinia instanţei, pe neobservate pentru victima care a depistat lipsa bunurilor doar după o perioadă distinctă de la momentul sustragerii, or în acest context, în timpul săvârşirii infracţiunii, inculpatul nu se afla în nemijlocita apropiere de victimă într-un caz şi în proximitatea acestor în alt caz, dar având certitudinea că nu a fost observat iniţial şi că bunurile se aflau fără supraveghere temporar, acesta a acţionat într-un mod imperceptibil pentru terţi şi a sustras bunurile acestei persoane, astfel încât a rămas neremarcat până a dispus ce acestea, ce se confirmă prin ansamblul de probe administrate, în special cele relatate de partea vătămată şi confirmate integral de inculpatul Ceban Ivan Valerii.

De asemenea, instanţa reţine ca întemeiată şi încadrarea juridică a infracţiuni prin prisma normei agravante *"cu patrundere în încăpere"*, or a acţionat un făptuitor unic, care a pătruns într-un spaţiu neaccesibil oricărui terţ, ci constituie o gospodăria cet. Popa Zinaida amplasată în s. Olișcani raionul Șoldănești. Or, un loc privat, chiar și de uz comun, care la momentul comiterii infracţiunii este închis şi nesusceptibil de intrare pentru terţi, inclusiv gospodăria cet. Popa Zinaida amplasată în s. Olișcani raionul Șoldănești,, denotă acelaşi *spaţiu privat*, la pătrundere în care făptuitorul a manifestat buna-ştiinţă că pătrunde pe un teritoriu străin, protejat de art. 8 din Convenţie, iar conform art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală *prin domiciliu se* înţelege orice locuinţă sau construcţie destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum şi *încăperile anexate* nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, *un alt loc de uz comun*), precum şi orice *teren privat*, *automobil*, navă maritimă şi fluvială privată, birou.

În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de furt face parte din rândul infracţiunilor materiale şi s-a consumat în fiecare caz din momentul luării bunurilor din posesia victimelor cu dispunerea ulterioară de acestea după propria dorinţă a făptuitorului, prin ce se întregeşte latura obiectivă a fiecărei infracţiuni incriminate inculpatului.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra* denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Ceban Ivan Valerii.

Subsecvent, prezenţa intenţiei directe a fost determinată şi de alte acţiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absenţa aspectelor volitive şi intelective ale acestui semn, or, în cazul de furt, acesta s-a folosit de momentul neremarcării sale de alte persoane, iar ulterior a acţionat în scopul realizării laturii obiective şi a luat bunurile pentru a dispune de ele.

Concomitent, Ceban Ivan Valerii a luat bunurile care aparţin părţil vătămate, cu năzuinţa ulterioară de a de a le păstra pentru el şi de a obţine o creştere a propriului patrimoniu sau de îmbunătăţire a situaţiei sale în cazul dobândirii mijloacelor băneşti, prin ce a demonstrat evident şi scopul de cupiditate, fapt confirmat în ansamblu prin mijloacele de probă administrate, având drept motivaţie dorinţa de a-şi spori patrimoniul său, în detrimentul victimei.

Instanța de judecată mai reține și faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția sa în faza judecării cauzei, oferind detalii despre modul sustragerii bunurilor și chiar dacă acest mijloc de probă nu este determinant în acest caz, declaraţiile acestuia au fost apreciate ca veridice, din motivul coroborării cu alte mijloace de probă enunţate mai sus şi din lipsa oricăror discrepanţe cu acestea, or instanţa conchide că doar un făptuitor adevărat ar fi putut recunoaşte faptea incriminată, oferind ulterior şi detalii despre modul de comitere a infracţiuni.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul penal, instanţa statuează că pentru infracţiunile prevăzute de art.

186 din Codul penal acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunilor a atins vârsta de 14 ani.

Respectiv, instanţa analizând materialele cauzei penale constată că Ceban Ivan Valerii întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate, conform extrasului din Registrul de Stat al Populaţiei este născut pe ***** şi nu se află la evidenţa medicului psihiatru cât și la evidenţa medicului narcolog.

4.9. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului Ceban Ivan Valerii în baza art. **186 alin. (2) lit.c) din Codul penal** conform semnelor *„sustragerea bunurilor altei persoane, săvârşită, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.”*, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiuni constatate.

Cu privire la cererea de încetare a procesului în legătură cu împăcarea părților.

5.1. În şedinţa de judecată avocatul Ion Șova a înaintat o cerere verbală în temeiul prevederilor art.109 Cod penal solicită încetarea procesului penal pornit în privinţa Ceban Ivan Valerii.

La rîndul său inculpaul Ceban Ivan Valerii declară că recunoaşte vina în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.c) Cod penal, de cele săvârşite se căieşte şi solicită încetarea procesului penal în temeiul împăcării părţilor.

În cadrul şedinţei de judecată partea vătămată Popa Zinaida a confirmat că s-a împăcat cu inculpatul şi a solicitat încetarea procesului penal în privinţa inculpatului Ceban Ivan Valerii, confirmând că careva pretenţii la aceasta nu sunt. Suplimentar partea vătămată a confirmat, că cunoaşte că în cazul împăcării procesul penal va fi încetat şi ca efect inculpatului Ceban Ivan Valerii nu i se va stabili o careva pedeapsă.

Acuzatorul de stat, procurorul Vladimir Erhan la fel a pledat în vederea încetării procesului penal, menţionând că legea penală permite pentru asemenea categorie de infracţiune împăcarea părţilor, iar inculpatul întruneşte condiţiile necesare în vederea încetării procesului pe astfel de temei.

5.2. Conform art.391 alin.(1) pct.(1) din Codul de procedură penală, *sentinţa de încetare a procesului penal se adoptă dacă lipseşte plângerea părţii vătămate, plângerea a fost retrasă sau părţile s-au împăcat.*

Art.332 alin.(1) din Codul de procedură penală, stabileşte că, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(2), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art.285 alin.(2) pct.1) din Codul de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod, precum şi dacă există cel puţin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal sau dacă se constată că: plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacţie în cadrul procesului de mediere sau părţile s-au împăcat - în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plângerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.

Conform art.109 alin.(1) din Codul penal, împăcarea este actul de înlăturare a

răspunderii penale pentru o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă, iar în cazul minorilor, şi pentru o infracţiune gravă, infracţiuni prevăzute la capitolele II–VI şi la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracţiuni similare comise cu intenţie sau dacă în privinţa sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracţiuni similare comise cu intenţie în ultimii cinci ani.

5.3. Reieşind din dispoziţia art.109 alin.(1) Cod penal, instanţa de judecată reţine că, pentru a fi aplicate prevederile articolului dat, inculpatul trebuie să întrunească anumite condiţii şi anume:

Prima condiţie este ca infracţiunea comisă să facă parte din categoriile de infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolele II–VI şi art.264 alin.(1) din Partea specială.

Potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, în raport cu prevederile art.16 Cod penal, fapta comisă şi integral recunoscută de inculpatul Ceban Ivan Valerii se clasifică ca una mai puţin gravă şi este prevăzută pe art.186 alin.(2) Cod penal. Respectiv, raportat la prevederile art.109 alin.(1) Cod penal, legea penală permite încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părţilor.

A doua condiţie este că, persoana nu are antecedente penale pentru infracţiuni similare comise cu intenţie.

Din materialele cauzei penale (f.d.43) se constată că, inculpatul Ceban Ivan Valerii anterior nu a fost condamnat, respectiv nu are antecedente penale.

A treia condiţie este că, în privinţa inculpatului nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracţiuni similare comise cu intenţie în ultimii cinci ani.

Reieşind din a treia condiţie prevăzută la art.109 alin.(1) Cod penal, instanţa de judecată constată din materiale cauzei că, în privinţa inculpatului Ceban Ivan Valerii anterior nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenţie în ultimii cinci ani.

5.4. Din considerentele menţionate instanţa de judecată conchide, că procesul penal în privinţa lui Ceban Ivan Valerii, învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu împăcarea părţilor.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

6.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte, în privinţa cărora procurorul a solicitat să fie lăsate la păstrare părții vătămate.

Cu referire la corpurile delicte şi alte mijloace materiale de probă, instanţa totuşi precizează că prin ordonanţa organului de urmărire penală au fost recunoscute în calitate de corp delict un motoferăstrău de model ” Taiga 5800 PRO” de culoare morcovie, un motoferăstrău de model ” Siberia ” de culoare albastră combinat cu morcoviu, o șină ghidaj pentru motoferăstrău cu inscripția ” Worker”, un polizor pentru șlefuire/ascuțire de culoare alabastru, care a fost transmisă spre păstrare părții vătămate Popa Zinaida.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se

hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte şi în acest caz, *banii şi alte valori dobândite* pe cale criminală sau *asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului* sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte *obiecte se predau proprietarilor legali*, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, reieşind din faptul că corpul delict o un motoferăstrău de model ” Taiga 5800 PRO” de culoare morcovie, un motoferăstrău de model ” Siberia ” de culoare albastră combinat cu morcoviu, o șină ghidaj pentru motoferăstrău cu inscripția ” Worker”, un polizor pentru șlefuire/ascuțire de culoare alabastru au fost transmise spre păstrare spre părți vătămate, la cererea acestuia, instanța de judecată consideră rezonabil de a dispune restituirea acestui obiect enunţat anterior părți vătămate, care a fost recunoscut în calitate de corp delict, din momentul rămânerii definitive a sentinţei.

7. Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a declaraţiilor inculpatului în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 109 din Codul penal, 162, 285, 332, 340, 364[1], 384, 385, 389, 391 alin.(1) pct.1), 394 alin.(4) şi 396, 437 alin. (1) pct. 1[2]) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Ceban Ivan Valerii** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Conform prevederilor art. 109 alin. (1) din Codul penal, se liberează Ceban Ivan Valerii de răspundere penală, în legătură cu împăcarea părților.

Corpul delict: un motoferăstrău de model ” Taiga 5800 PRO” de culoare morcovie, un motoferăstrău de model ” Siberia ” de culoare albastră combinat cu morcoviu, o șină ghidaj pentru motoferăstrău cu inscripția ” Worker”, un polizor pentru șlefuire/ascuțire de culoare alabastru, care a fost remis spre păstrare părţii vătămate Popa Zinaida, se restituie părţi vătămate din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunţării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 13 noiembrie 2025.

Președintele ședinței,
judecător /semnătura/ Eugeniu Russ

Copia corespunde originalului,
Judecător Eugeniu Russ